

MEDIAS RES (ЛАТ.) ИЛИ ЗЕЛЕНИТЕ ЯБЪЛКИ НА СМЪРТТА

Зелени очни ябълки:

Откъсвам ги с ръка

от пияната върба,

Докосваща повърхността на рекичката

Със своите шумолящи мигли...

Безокатото дърво буйства:

Надхвърля се като вълни,

талази,

Прииждащи от Изтока...

Разкъсан,

В алена локва кръв

лежа на Земята.

Тя опитва да ме прегърне любовно.

Обича ме!... Земята.

Лицето ми - напукано, бяло

Като разсипани мраморни камъчета;

Очите - локви сълзи;

В ръката ми, вече изгнили

(под сенките на безлунието):

Зелени очни ябълки...

3.XI.1994 г.